

til i dag i gentagelsestilfælde sker en forskydning af udmålingsniveauet til en lavere strafposition. Forholdet mellem det gældende udmålingsniveau ved et enkelt forhold af kørsel i frakendelsestiden og den udmålingsskala, der tænkes anvendt efter en gennemførelse af forslaget, fremgår af følgende skema:

	Gældende udmålingsniveau	Udmålingsniveau efter forslaget
1. gangstilfælde	7 dages hæfte	bøde
2. gangstilfælde	14 dages hæfte	7 dages hæfte
3. gangstilfælde	20 dages hæfte	14 dages hæfte

Foreligger der flere nye forhold til samtidig påkendelse, eller er der tale om yderligere tilfælde af gentagelse, bør der ligesom efter hidtidig praksis ske en forhøjelse af straffen.

Spørgsmålet om gentagelsesvirkning afgøres i overensstemmelse med den almindelige regel i straffelovens § 81. Der tillægges således en tidligere dom eller bødevedtagelse i anledning af kørsel i frakendelsestiden gentagelsesvirkning, hvis betingelserne herfor efter straffelovens § 81 er opfyldt, herunder at det tidligere forhold er begået på et tidspunkt, hvor gerningsmanden var fyldt 18 år, og det nye forhold er begået inden for 5 år efter, at straffen for det tidligere forhold er udstået, endeligt eftergivet eller bortfaldet. Er straffen for det tidligere forhold en bødestraf, regnes 5 års fristen fra datoen for den endelige dom eller bødens vedtagelse. I overensstemmelse med gældende praksis er det uden betydning for spørgsmålet om gentagelsesvirkning, hvorvidt den tidligere overtrædelse vedrører en anden frakendelse af førerretten end det nye forhold. Dette gælder også, selv om der mellem de to frakendelsesperioder har været et tidsrum, hvor tiltalte ikke har været frakendt førerretten og eventuelt har generhvervet sit kørekort.

4.5. Der tilsigtes med forslaget ikke nogen ændring af den praksis, der følges med hensyn til strafudmålingen i sager, hvor kørslen i frakendelsestiden sker i forbindelse med ny promille- eller spirituskørsel.

5. *Appelbegrænsning i civile sager.*

5.1. Der foreslås gennemført en appelgrænse for byretsdomme m.v. i civile sager. Forslaget har til formål at aflaste landsretterne for småsager og indebærer, at sager vedrørende krav på op til 10.000 kr. kun kan indbringes for landsretten med Justitsministeriets tilladelse.

5.2. Efter gældende dansk ret er der adgang til at indbringe byretternes domme i civile sager for landsretten uden særlig tilladelse. Afgørelser, der er truffet af fogedretten, kan endvidere med visse undtagelser frit indbringes for landsretten. Bestemmelser om sagsomkostninger i domme afsagt af en byret og afgørelser om omkostninger truffet af fogedretten kan

endvidere efter reglerne i retsplejelovens §§ 391, stk. 1, og 503, stk. 2, indbringes særskilt for landsretten ved kære.

I norsk ret er adgangen til at indbringe domme i civile sager for højere ret derimod begrænset efter sagens økonomiske værdi. Adgangen til at anke domme afsagt af by- og herredsretterne til lagmannsretten gælder efter den norske retsplejelov således kun sager, der vedrører krav på over 15.000 norske kr., svarende til ca. 16.000 danske kr. Værdigrænsen er senest forhøjet pr. 1. januar 1987 fra 5.000 norske kr. Er betingelsen ikke opfyldt, kan anke alene ske efter indhentet tilladelse fra lagmannen.

Appelbegrænsninger kendes imidlertid også i dansk ret. Således gælder der på det strafferetlige område regler om ankebegrænsning i politisager, jf. retsplejelovens § 962, stk. 2. Bestemmelsen indebærer en betydelig begrænsning i det offentliges adgang til at anke domme afsagt af en byret. Kan der efter de lovbestemmelser, tiltalen lyder på, alene idømmes bøde eller konfiskation, er det offentlige (anklagesmyndigheden) som udgangspunkt afskåret fra at anke byrettens dom. Bestemmelsen indeholder desuden visse begrænsninger for den tiltalte, idet dennes ankeadgang er betinget af, at den pågældende har givet møde i sagen, og at dommen lyder på højere straf end 10 dagbøder eller bøde på 1.000 kr. eller konfiskation af genstande af tilsvarende værdi eller andre offentligretlige følger.

Sager, der er afgjort med advarsel efter retsplejelovens § 937 eller vedtagelse af bøde eller konfiskation i retten, jf. § 936, kan endvidere heller ikke indbringes for højere ret.

Justitsministeren kan efter retsplejelovens § 962, stk. 3, i alle de ovenfor omtalte tilfælde give tilladelse til anke, såfremt sagen er af principiel karakter, eller særlige grunde i øvrigt taler derfor. Om ankereglerne i politisager henvises i øvrigt nærmere til de almindelige bemærkninger pkt. 6.

5.3. Det er mindre rimeligt, at der inden for civilretten er adgang til frit at indbringe selv mere banale småsager for landsretten. Disse sager medfører en ikke ubetydelig belastning af domstolenes ressourcer. Til belysning heraf kan nævnes, at der i 1988 blev anket 2.982 byretsdomme til landsretterne, hvoraf 437 sager (ca. 15 pct.) vedrørte krav af en økonomisk værdi på højst 10.000 kr. Det samlede antal kæremål ved landsretterne i 1988 udgjorde 1.931. Det må skønsmæssigt anslås, at ca. 50 pct. af disse sager angik særskilt kære af afgørelser vedrørende sagsomkostninger, og at langt den største del - i størrelsesordenen ca. 600 kæremål - vedrørte sagsomkostninger på højst 10.000 kr.